

KÉPES HÉT

SZÉPIRODALMI HETILAP

1. évfolyam

1. szám

Prága, 1928 október 7

MÉRLEG

Nem történik semmi. Az események elmúltak. Az oceánrepülő gépeiket végleg bevontatták a hangárba. Az olimpiász elvihartzott. A deauvillei kártyacsaták elvihartzottak. A békét aranytollal biztosították. A nagy pörököt befejezték és meghozták az obligát halálos ítéleteket. A termést betakarították. A választásokat megejtették. Az új Zeppelin legfeljebb készül az utra, de most fedél alatt pihen. A szezon elmúlt, a gyerekek iskolába járnak, az év bebállag az utolsó negyedbe és megizeljük az őszt jelentő mustot. Csend van és sár, becsukjuk az ablakot, becsukjuk a kaput, — akár a testamentumunkat is megirhatjuk, az év testamentumát.

Jól esik egy pillanatra visszatekinteni, legalább a közvetlen szomszédra, a nyárra, amelynek áporodott szaga egy-egy déli pillanatban még az orrunkba csap és felhevít. — Tehát 1928 nyara. Az első megállapítás: évtizedek óta nem volt részünk ily egyöntetűen szép, meleg és derűs nyárban. Az utolsó eső június végén esett, s szeptember közepéig szabadságon voltak a felhők, mégcsak a naplementét sem jöttek feldiszíteni aranyzegélyű drapériáikkal. A második megállapítás: soha ennyi ember nem utazott még, mint ezen a nyáron. A vasutak és a menetjegy irodák statisztikái szerint az utazások a háboru óta egyre felfelé menő ivelést mutatnak. 1924-ben az utasok száma körülbelül elérte az 1913-as számot, a háboru előtti évek legforgalmasabbikát, 1925-ben a statisztika némi visszaesést mutat, 1926-ban újra a két év előttihez rugaszkodik, 1927-ben messze elhagyja, 1928-ban pedig csaknem ötven százalékkal túlszárnyalja az előző év eredményét.

A harmadik megállapítás: A nyaralók aránytalanul nagyobb számban keresték fel a tengereket, mint a hegyeket. A két rivális közül a víz győzött, névszerint az Atlanti-óceán, amelynek partjain kétszer annyian üdültek, mint bármelyik más tenger partján. Egyedül a hollandusok és az angolok maradtak hűek Svájchoz, a többi nemzet, a nagy európai medencék tengertnemlátott fiai, három négyszeres tulerővel vonultak a tengerpartokra.

Negyedik megállapítás: a konjunktura-utazások elmúltak, mert a valuták vásárlóértéke ugyahogy mindenfelé kiegyenlődött. Anglia és Hollandia természe-

tesen a legdrágább országok maradtak, viszont Cseh-szlovákia a balkáni államok után a legolcsóbbnak számított egész Európában. Elsősorban ennek köszönhető, hogy a köztársaság fürdőit soha nem ismert tömegekben lepték el a fürdővendégek. Most a szezon után felmerül a kérdés, mit kaptak a nyaralók a mi fürdőinkben, elsősorban Szlovenszkón.

Csehországnak óriási fürdőtradíciói vannak. Ha Karlsbad és Marienbad nem is érik el minden tekintetben azt a nivót, amit a rivierai, a svájci vagy az óceánmenti fürdőgócok képviselnek, a különbség legfeljebb nüanszok, esetleg számok kérdése. A fürdőhelyek alfái és omegái a szállodák. A modern munkásember kiolthatatlan nosztalgiával gondol a luxusszálló tompa és zökkenésnélküli életére, az óriás hallok kerevetei és bőrfotelles sarkai mákonyt és nirvánát jelentenek számára, az éttermek ezüstje, a bar asztala, a folyosók perzsaszőnyege, az olvasószooba nehéz brokátfüggönye körül idegen és ideges parfóm leng, melyben a nyárspolgár kalandok, lehetőségek, rendkívüliségek és zsiibasztó odaadások illatát érzi; — minden rabszolgasors után kéjes liberációt jelent ez a négyhetes hotelvilág, ahol az élet a mi gombnyomásainkra látszik igazodni. A fürdőhelyek fejlődése a luxusszállodák számától és rangjától függ.

Szlovenszkó 65 fürdője közül, a legtöbb belátta, hogy óriási beruházások nélkül nincs eredmény. Az elmúlt években nem egy fürdőhelyen tíz-tizenöt milliós építkezésbe kezdtek, nagyarányu, európai méretekkel mérhető szállodákat emeltek, — s az eredmény nem váratott magára. 1928 nyara Szlovenszkón sok helyütt világméretekkel mérhető fürdőüzemet talált: kellő szállodákat, kellő szórakozásokat, kellő kulturát és felszerelést. Örülünk, hogy pazar tájaink, és gazdag gyógyforrásaink végre megtaláltak a kellő keretet, amely nélkül csak olyanok voltak, mint a csiszolatlan gyémánt.

A szlovenszkói fürdőélet mérlege kedvező. A nyár sikerrel és elismeréssel záródott. Soha ekkora forgalom nem volt fürdőinkben. Nyugodtan csukhatjuk be az ablakokat és zárhatjuk magunkra az ajtót: aki ez idén tőlünk távozott, csak megelégedéssel távozhatott.